

قاضی ابو مطیع بلخی رح

این عالم بزرگ و فقیه شهیر را که نام بر دیدم بکی از اجل علماء و قضات نامی
صدر اسلام است که زاده خاک فضائل بار ام البلاد بلخ وطن عزیز میباشد و بعالمند
اسلام از علم و فضل و دانش و عرفان خود پر نو افشاری کرده.

طوریکه جلد ۲ کتاب بحر الاسرار فی مناقب الاخبار و اکثر تذکره ها
ثبت نموده اند اسم مخصوصه این عالم بگانه با تفاوت های مورخین عبدالحکیم فقیه
ابن عبدالله است که در شهر باخ متولد و تربیت شده و شرف سعادت نلا میدی
حضرت امام اعظم معظم رحمة الله عليه را حاصل و فقهه اکبر را از آنچه غایب
روایت کرده است و مدتھا قضای بلهه مذکور و سر انجام امور جمهور مفوض به رای
رزین آن امام دین بود.

منقول است : -

- ۱ روزی در حضور ابو مطیع شخصی از ابو حنفیه رح سوالی کرد امام گفت
یا ابو مطیع افقه (جواب کوی)
- ۲ مالک ابن انس میگفت اهل بلخ را قاضی است که فایم مقام انبیاء است.
- ۳ ابو مطیع همواره گفته کاشکی پسرم در حیاتم فوت شدی تا اواب مصیبت
زد گان را نیز دریا فتمی.

۴ ازوی سوال کردند که مردی نذر کرد که بر فقیر نرین مردمان سد قه
بدهد به که بدهد تاندر او بوفا رسیده باشد؟ گفت «باید که به علی بن عیسی
بدهد تا حاث شود» گفتند : «بچه معنی؟» گفت : اگر چه خود او ازان مردمان
نیست اما بدون شبهه بخداؤد آن رساند.

رحلت و مدفن قازی بن رحلتش را ۱۹۹ و قبرش را بر درب اباب نوبهار مینویسد و نیز
در بحر الاسرار هندرج است که «اليوم نیز بطرف شرقی باب مذکور در موضعی که ازان

نایاب خندق تخمیناً بیست زرع میباشد و از دروازه تابد آنجای قریب به دو جریب و معروف و مشهور است و قبر بسیاری از عظامی ارباب حوال و قال را در ان مقام نشان میدهد*

پسرا نش :

یکی مسمی ابو جعفر تذ کار یافته که امام احمد بن ابو المطیع میباشد و بعد از وفات پدر بزرگوار در بلخ فاضی بوده صاحب تصییقات کثیر است که از آنجمله فتاوی مشتمل بر شش باب است و در ۲۴۰ هجری وفات کرد.

و دیگر محمد ابن القاضی ابو مطیع رحمهمالله تعالی و در ۲۴۲ بصوب دار القرار شفافته منقول است که چون ابو مطیع را وقت رحلت ر سید گفت بهترین مردمان بر من اماز گذارد گفتند آن کیست؟ به پسر خوبش اشارت کرد چون وفات نمود بمحض فرموده او پسرش بدان مهم قیام نمود و او هر روز دوازده هزار تسبیح گفتی و هر شب سه ختم کردی و حدیث بسیار روایت نمودی قبر پسر اش در جوار قبر خودوی بوده اما امر و ز مشتبه است*

و جزاین دو پسر که نام بر دیم وی را فرزندان دیگر نیز بوده در مأخذی که بدست است از آنها ذکر از رفته اما وقتی بدیگر کتاب بنظرم خورده بود اکنون آن

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

کتاب بدست نیامد

گارنده یکم تبه شش سال قبل و هنر تیغه دیگر سه سال قبل بفرض معلومات در اطراف مزارات انو لا که در بلخ رفته و بعد از گردش و تحقیقات بعقا بر رساله مزارات بلخ را نوشت مزار این بزرگوار اطواری ملاحظه کردم که تعمیرات ماضیه اش به کلی منهدم گشته و تنها قبر آن معلوم و اثرات ریزه های خشت یخته و چونه آن را احاطه کرد دیگر آثاری ازان باقی نبود حتی او حه که معرفت قبر را برای مابعد اشکار سازد نیز از بین رفته.

و میگفند چون تعمیر انهدام یافت ولو حه از بلندی بیانین افتاد از آنجا که در اوحه ایات بینات قرآنی هم تحریر بود مصلحة برداشته اند که از بی احترامی محفوظ باشد اما هر قدر جستجو کردم بدست نیامد بر باد رفتن عمارت و قدان او حه سنگ خبلی متاثر ساخت تصمیم نمودم که لو حه برای آن ترتیب دهم.

وبقدر استعداد در بلند ساختمن و تعمیر وزار پردازم که خفظ لوحه آن بخوبی شود تادر آینده این وزار عالی‌عهددار قائم‌علوم نگردد، چون ازان سفر خود بر گشتم در بعضی مجالس این مذاکره را مینمودم یسکی از جمله احباب (حاجی محمد بن‌عقوب) متعهد گردید تا تعمیر وزار موصوف را بنماید، همان‌است که مختصر شرح حال این بزرگوار را در هفده بیت مقدمه و او حه سه‌گی تهیه و بخادمه عجز ختمه خود تحریر کرده در ماه خوت ۱۳۲۷ با خویش بردم و فعلاً عرق‌درآ با اندازه سه‌متر از سطح زمین هر نفع و طاقی طرف سر ساخته او حه را بران نصب ساختم تا عند الموقع آن محظوظ و با هر که را خدای تعالی تو فیق بخشد بتعهدید تعمیر بپرداخته از حه‌ن ایست خدمت باهله نواب تمام و نام بردوام حابان تعاوند (ذالک فعل اللہ یو تیه من یشاء)

فعلاً براحتی حفظ معرفت مقام همینقدر این از مخفیات است و عکس او حه را هم اینک معاً بل صفحه بنظر قارئین عجیب‌ترم او ایه همید هم

محمدابراهیم خلیل

پرسکاوه علوم انسانی و مطالعات فرنگی

پرتوی عالم ۱۴۰۰